

turligvis — og det er jo ogsaa Ministerens Forudsætning — maa da de Varer, man vælger at regulere Prisen paa gennem Statens og Kommunens Tilskud, være saadanne, der fortrinsvis indgaar i den mindre bemidlede Befolknings Forbrug. Ministeren har i Bemærkningerne til Lovforslaget anført, hvilke Levnedsmidler han tænker paa. Der nævnes Mælk, Brød, Kartofler, Flæsk, Fedt, Fisk og Margarine. Jeg tror dog, at der i selve Loven udtrykkelig bør nævnes, paa hvilke Varer Prisen til Gavn for alle kan reguleres ned ved Stats- og Kommunitilskud, og jeg kan ikke tænke mig, at alle de Levnedsmidler, Ministeren nævnedes, kan komme med her. For at holde sig til Mælken maa det siges, at den skummede Mælk hovedsagelig indgaar i den mindre bemidlede Befolknings Forbrug, medens den søde Mælk fortrinsvis bruges af den mere bemidlede Del. Skal Mælken med ind under Reguleringen — og det kan vel være nødvendigt nok —, maa det ordnes saaledes, at kun de ubemidlede faar Fordel deraf. Af de Varer, der skulde være Genstand for almindelig Regulering, kan jeg kun tænke mig at gaa med til Regulering for ganske enkelte, f. Eks. Brød, Kartofler og Margarine og maaske ogsaa billigere Sorter af Fisk. Naar jeg ikke nævner Flæsk i denne Forbindelse, ligger det i et særligt Forhold. Som særede Medlemmer ved, har vi en Maksimalpris paa Flæsk, og det er en Forudsætning, at denne bibeholdes. Denne Maksimalpris har, som jeg ved en tidligere Forhandling har haft Lejlighed til at paapege, bevirket et meget stærkt stigende Forbrug i Indlandet af denne Vare, saaledes at vi nu er oppe paa et Forbrug af henimod 30 pCt. af samtlige Slagtinger. Dette har jo til Følge, at vi sender mindre Flæsk til vore sædvanlige Kunder, end det ellers vilde ske. Jeg har med Betænkelighed set paa den Indskrænkning af vor Eksport, som her har fundet Sted. Naar vi atter kommer ind i rolige og normale Forhold, er det jo givet, at Hjemmemarkedet hurtigt vil tabes, eller rettere gaa ned til det tidligere Forbrug, nemlig en 4—5 pCt. af Slagtingerne. Derimod vil det være mindre sikkert, om vi lige saa hurtigt genvinder vort tabte engelske Marked. Det er klart, at min Betænkelighed vil stige, hvis man ved Stats- og Kommunitilskud yderligere tvinger Prisen ned og dermed Forbruget op. Jeg tror, at hvis man vil søge at faa Flæskepriserne nedad, bør man gaa en anden Vej. Man bør rette sin Opmærksomhed paa det

amerikanske Flæsk. Det er allerede nu ret stærkt efterspurgt af den mindre bemidlede Del af Befolkningen, og det har vist sig, at den Vare, der kommer hertil, er sund og god og i Virkeligheden ikke væsentlig forskellig fra det stærkt saltede Flæsk, som vi er henviste til at bruge ude paa Landet. Det vilde efter min Mening være heldigt, om man ved et Tilskud her kunde bidrage til at bringe den Pris, der nu er sat paa det amerikanske Flæsk, endnu længere ned; jeg vilde med Glæde se, om man kunde komme ned til en Pris af ca. 50 Øre pr. Pund, idet man derved vilde tjene to Formaal, dels at skaffe den mindre bemidlede Befolkning en god og sund Vare og dels at aflaste det hjemlige Forbrug af dansk Flæsk.

Hvis der i øvrigt kunde være Tale om, at man med Fordel kunde tilføre udefra andre Varer, der kunde gaa ind under Begrebet „de første Livsfornödenheder“, tror jeg, vi skulde gøre det i størst muligt Omfang. I Øjeblikket kan der vel neppe være Tale om andre Varer end amerikansk Flæsk, men udelukket er det dog ikke, at Situationen senere kunde forme sig saaledes, at der f. Eks. ogsaa kunde blive Tale om at indføre Brødkorn. Hvis Situationen maatte forme sig saaledes, at dette med Fordel kunde lade sig gøre, tror jeg, vi skulde tilføre denne Vare udefra i størst mulig Mængde.

Jeg tror — og deri er jeg i fuld Overensstemmelse med mit Parti —, at man i en Lejlighedslov som denne skal være meget varsom med at bringe Spørgsmaal ind, om hvilke der har staaet principiel Strid. Ligeledes mener Venstre, at man skal være varsom med i en midlertidig Lov som denne — en Lov, som dog alle ønsker maa faa den kortest mulige Varighed — at kaste Spørgsmaal ind, som vil komme til at præjudicere Fremtidens Skattelovgivning. Naar der saaledes i § 2 foreslaas, at der i alle Kommuner i By og paa Land skal indføres obligatorisk Børnebespisning, er det et Forslag, som Venstre ikke vil kunne tiltræde. Det er rigtigt, at det er en meget vigtig Sag, at Børnene ikke underernæres; men vi mener, nu som før, at Skolebespisningen — eller om man vil Børnebespisningen — maa være en kommunal Opgave. Vi har den Tro til Kommunalbestyrelserne, at disse, hvor det skønnes nødvendigt, vil tage sig af denne Opgave, og saa har vi for øvrigt ogsaa den Tro til Forældrene, at den Hjælp, der ydes dem, fortrinsvis vil komme Børnene til gode. Skolebespisningen hvi-